

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
CLAUS GULMANN

fremSAT den 13. oktober 1993 *

*Hr. afdelingsformand,
De herrer dommere,*

yde toldfritagelser fastlægges selvstændigt af de enkelte industrilande.

1. Det præjudicielle spørgsmål, Cour d'appel de Toulouse har forelagt Domstolen, har sin baggrund i en tvist, der verserer mellem det franske toldvæsen og en speditiionsvirksomhed, og som vedrører betingelserne for at opnå toldfritagelse ved import af visse varer fra Indien.

3. Det er i sagen ubestridt, at de varer, speditiionsvirksomheden på vegne af en fransk kunde importerede i 1987 og 1988, efter de gældende EF-regler kan opnå toldfritagelse, hvis de franske toldmyndigheder accepterer, at det på korrekt måde er dokumenteret, at varerne har oprindelse i Indien.

2. De relevante bestemmelser om toldfritagelse er led i EF's generelle toldpræferencer for varer med oprindelse i udviklingslandene. Det generelle toldpræferencensystem — GSP — har som bekendt sin baggrund i den resolution, der blev vedtaget på UNCTAD's anden konference i 1968, og hvorefter de industrialiserede lande skal yde generelle toldpræferencer til udviklingslandene. Ordningen er i dag tilpasset efter de enkelte udviklingslandes økonomiske forhold, og der gælder i et vist omfang forskellige regler for forskellige typer varer. Det er for den foreliggende sag vigtigt, at betingelserne for under toldpræferenceordningen at

Speditiionsvirksomheden fremlagde i forbindelse med de foretagne toldangivelser et antal oprindelsescertifikater, bekræftet af de indiske myndigheder. Oprindelsescertifikaternes rubrik 12, der er udfyldt af eksportøren, har efter den i sagen anvendte engelske version følgende indhold:

»The undersigned hereby declares that the above details and statements are correct; that all the goods were produced in ..., and that they comply with the origin requirements

* Originalsprog: dansk.

specified for those goods in the generalized system of preferences for goods exported to ...«¹.

Det fremgår af de af speditjonsvirksomheden fremlagte oprindelsescertifikater, at varerne har oprindelse i Indien, og det er i visse af certifikaterne angivet, at eksportlandet er Czechoslovak Socialist Republic og i andre af certifikaterne, at eksportlandet er Polish People's Republic.

I rubrik 11 er det af de kompetente indiske myndigheder bekræftet »on the basis of control carried out, that the declaration by the exporter is correct«².

4. Det fremgår af de fællesskabsregler, der henholdsvis i 1987 og 1988 var gældende for toldfritagelse af de pågældende varer³, at rubrik 12 i oprindelsescertifikatet skal være

behørigt udfyldt med angivelsen »Det Europæiske Økonomiske Fællesskab eller med angivelse af en medlemsstat«⁴. Da der ikke i de af speditjonsvirksomheden fremlagte oprindelsescertifikater var angivet Det Europæiske Økonomiske Fællesskab eller en medlemsstat som det land, hvortil varerne skulle eksporteres, fandt de franske toldmyndigheder, at betingelserne for at indrømme toldfritagelse ikke var til stede og gjorde bl.a. krav på betaling af den sædvanligt gældende 7 % told for varer af den pågældende art.

5. Speditjonsvirksomheden havde meddelt de franske myndigheder, at rubrik 12 var udfyldt som sket, fordi der var tale om modkøbsforretninger mellem Østlandene og Indien. Baggrunden herfor var efter virksomhedens oplysninger, at Østlandene sælger materiel til Indien, hvor køberne, der ikke råder over valuta, betaler med varer, bl.a. skind og tøj, og at Østlandene, da de ikke har brug for disse varer, sælger dem på andre markeder, f.eks. Frankrig, idet varerne sendes direkte til aftagerne.

6. Virksomheden, der mener at have ret til toldfritagelse, gør gældende, at toldskylden alene opstår som følge af varebevægelserne — det er utvivlsomt, at varerne har oprindelse i Indien — og ikke som følge af certifikaterne. Den mener, at de franske toldmyndigheder i lighed med tidligere

1 — Certifikaterne, der udfærdiges på standardformularer, er affattet på engelsk eller fransk.

Teksten er i dansk oversættelse følgende: »Undertegnede erklærer herved, at ovenstående oplysninger og erklæringer er korrekte; at alle varer blev produceret i ..., og at de opfylder oprindelseskravene for sådanne varer i det generelle præferencsystem for varer eksporteret til ...«.

2 — Teksten er i dansk oversættelse følgende: »på grundlag af udført kontrol, at eksportørens erklæring er korrekt.«

3 — De i sagen relevante forordninger er henholdsvis forordning nr. 3749/83, EFT L 372, s. 1, og forordning nr. 693/88, EFT L 77, s. 1, der har identiske titler, nemlig forordninger om definitionen af begrebet varer med oprindelsesstatus til brug ved anvendelsen af de toldpræferencer, der af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab indrømmes visse varer fra udviklingslandene. 1983-forordningen er gældende for indførslerne i 1987, mens 1988-forordningen er gældende for indførslerne i 1988. De bestemmelser, der er relevante for besvarelsen af det forelagte præjudicielle spørgsmål, er identiske i de to forordninger.

4 — Se herved note 8 i bilag I til 1983-forordningen og note 9 i bilag I til 1988-forordningen.

tilfælde bør gøre det muligt at give tale om en formel fejl, der bør kunne todfritagelse gennem berigtigelse af berigtiges. certifikaterne.

7. Cour d'appel, der bl.a. skal tage stilling til, om der i den foreliggende sag kan gives todfritagelse, har forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Fortabes retten til todfritagelse i medfør af præferenceordningen mellem EF og udviklingslandene altid, når der i det ved eksporten udstedte oprindelsescertifikat, formular A, som bestemmelsesland er angivet et andet land end en EF-medlemsstat?«

Cour d'appel har i forbindelse med spørgsmålet henvist til forskellige bestemmelser i de relevante fællesskabsforordninger, der muligvis kan give toldvæsenet bemyndigelse til at berigtige oprindelsescertifikaterne eller på anden måde give grundlag for at acceptere todfritagelse.

Om de franske toldmyndigheder kan se bort fra mangelen i oprindelsescertifikaternes rubrik 12

8. Speditionsvirksomheden er som nævnt grundlæggende af den opfattelse, at der er

Kommissionen, den franske, den belgiske og den britiske regering bestrider denne opfattelse.

9. Der kan efter min mening ikke være begrundet tvivl om, at de pågældende fællesskabsregler må forstås således, at der ikke er hjemmel til for de franske toldmyndigheder at give todfritagelse i et tilfælde, hvor rubrik 12 er udfyldt med angivelse af, at eksporten skal ske til et andet land end en EF-medlemsstat.

Toldfritagelsen indrømmes efter EF's regler på betingelse af, at det er dokumenteret, at varen har oprindelse i det land, som EF indrømmer todfritagelse. Det er EF, der selvstændigt fastsætter kriterierne for, hvornår en vare anses for at have oprindelse i den stat, hvis varer EF indrømmer todfritagelse. De i sagen fremlagte oprindelsescertifikater indeholder en oplysning fra eksportøren om, at varerne skal eksporteres til to lande, der ikke er medlemmer af EF, og det er denne oplysning, der er bekræftet af de kompetente indiske myndigheder. Det er hermed klart, at der ikke på grundlag af de fremlagte oprindelsescertifikater er opnået sikkerhed for, at EF's oprindelsesregler er respekteret. Oprindelsescertifikaterne er således mangelfulde, og der er tale om en mangel, der ikke kun er formel, idet det ikke kan udelukkes, at oprindelsesreglerne i de lande, hvortil varerne efter certifikaterne skal

eksporteres, kan være forskellige fra EF's oprindelsesregler. Hertil kommer, at det i øvrigt efter de foreliggende oplysninger rent faktisk er således, at oprindelsesreglerne i hvert fald i Tjekkosllovakiet var forskellige fra EF's regler.

under sagen, at artikel 22 vedrører den situation, hvor et vareparti, som oprindeligt var bestemt for en medlemsstat, helt eller delvis ønskes videresendt til en eller flere andre medlemsstater for dér at blive bragt i fri omsætning.

10. Det er på denne baggrund også klart, at den mulighed, der i de to relevante forordningers artikel 12 gives toldmyndighederne i medlemsstaterne for at berigtige oplysninger i oprindelsescertifikater, ikke kan bruges i det foreliggende tilfælde. Artikel 12 bestemmer, at »mindre uoverensstemmelser mellem oplysningerne i certifikatet og oplysningerne i de dokumenter, der fremlægges for toldstedet i forbindelse med indførslen af varerne« ikke i sig selv gør »certifikatet ugyldigt, når det godtgøres, at certifikatet svarer til de frembudte varer«. Der er ikke i den foreliggende sammenhæng tale om »mindre uoverensstemmelser«.

Om der i eksportlandet efterfølgende kan udstedes nye oprindelsescertifikater?

12. Der er uenighed mellem den franske regering på den ene side og Kommissionen samt den britiske og den belgiske regering på den anden side om, hvorvidt bestemmelsen i de relevante forordningers artikel 23 i den foreliggende situation giver hjemmel for, at der efterfølgende i Indien kan udstedes oprindelsescertifikater, hvor de indiske myndigheder bekræfter varernes indiske oprindelse, også i den situation hvor eksporten efter rubrik 12 skal ske til en af medlemsstaterne i EF.

11. Det forekommer mig lige så klart, at den særlige bestemmelse om ombytning af oprindelsescertifikater, der findes i de to forordningers artikel 22, ikke kan finde anvendelse i den foreliggende sags sammenhæng. Efter bestemmelsen skal det »altid være muligt at ombytte et eller flere oprindelsescertifikater, formular A, med et eller flere andre oprindelsescertifikater, formular A, på betingelse af, at dette sker på det toldsted i Fællesskabet, hvor varerne befinder sig«. Det er gjort gældende af den britiske og den franske regering og ikke bestridt

13. Artikel 23 bestemmer:

»1. Undtagelsesvis kan certifikatet også udstedes efter udførslen af de varer, som

det vedrører, når dette ikke er udstedt ved udførslen på grund af uforsætlige fejl eller udeladelser eller andre særlige omstændigheder, og forudsat, at varerne ikke udføres, før Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har fået meddelt de i artikel 26 fastsatte oplysninger.

udstedt efterfølgende, dvs. efter varernes import til Fællesskabet. Det gøres gældende, at de oprindelsescertifikater, der foreligger i sagen, må betragtes som ikke-eksisterende i forhold til EF's regler.

2. Den kompetente regeringsmyndighed må kunne foretage efterfølgende udstedelse af et certifikat efter at have undersøgt, om de oplysninger, der er anført i eksportørens anmodning, er i overensstemmelse med oplysningerne i forbindelse med den tilsvarende ekspedition, samt at der ikke er udstedt et oprindelsescertifikat ved udførslen af de pågældende varer ...«.

14. Den franske regering gør gældende, at denne bestemmelse ikke i den foreliggende situation indeholder hjemmel for efterfølgende udstedelse af oprindelsescertifikater. Regeringen henviser til, at bestemmelsen forudsætter, at der ikke tidligere er udstedt oprindelsescertifikater ved udførslen af de pågældende varer, og gør i øvrigt gældende, at det vil være vanskeligt for de indiske myndigheder i en situation som den foreliggende at bekræfte, at varerne har oprindelse i Indien efter EF's oprindelsesregler.

15. Kommissionen og de to øvrige regeringer finder, at det må være muligt i en situation som den foreliggende at opnå toldfritagelse på grundlag af korrekt udfyldte oprindelsescertifikater, også selv om de er

16. Det er efter min mening uden videre klart, at en efterfølgende udstedelse af oprindelsescertifikater kun kan ske, når den kompetente myndighed i eksportlandet på grundlag af foreliggende oplysninger er i stand til at bekræfte de oplysninger, eksportøren har givet herom i rubrik 12. Det er også klart, at sådanne efterfølgende udstedte certifikater kun kan give ret til toldfritagelse, hvis certifikaterne er udstedt inden for eventuelt eksisterende frister, og at det er muligt at importere inden for eventuelt gældende toldkvota.

Men når disse betingelser er opfyldt, er det efter min mening forsvarligt at lægge Kommissionens og den britiske og belgiske regerings fortolkning af artikel 23 til grund, således at denne bestemmelse giver hjemmel for at acceptere efterfølgende udstedte oprindelsescertifikater i en situation som den foreliggende. Der synes ikke at være væsentlige toldadministrative hensyn, der taler imod en sådan fortolkning, og der synes ikke at være anledning til at fortolke EF's regler således, at de hindrer, at der opnås toldfritagelse ved import af varer fra udviklingslande. En sådan restriktiv fortolkning vil være i strid med de hensigter, der

ligger til grund for den generelle toldpræferenceordning. Det er efter min mening korrekt, når den britiske regering gør gældende, at en restriktiv fortolkning vil indebære, at importøren vil være uden retsmiddel, og at et sådant resultat ikke vil stå i rimeligt forhold til formålet med forordningerne, som er at indrømme fritagelse for visse varer med oprindelse i udviklingslande.

Forslag til afgørelse

17. Jeg skal af disse grunde foreslå Domstolen at besvare det forelagte spørgsmål således:

Retten til toldfritagelse i medfør af præferenceordningen mellem EF og udviklingslandene fortabes, når der i det ved eksporten udstedte oprindelsescertifikat, formular A, som bestemmelsesland er angivet et andet land end en medlemsstat i EF.

Dog kan importlandets myndigheder ikke nægte toldfritagelse, når der efter importen fremlægges et korrekt udfyldt oprindelsescertifikat, formular A, selv om et tidligere fremlagt certifikat på grund af særlige omstændigheder angav et andet bestemmelsesland end en medlemsstat i EF.